

A fák között úgy fut, szalad
Mint virgoncvérű kis fiú.
Erős markával a hiú
Rózsák bíbor szirmába kap.

Fütyül, száguld a fürge szél,
Szilaj kedve határtalan.
Amerre jár, a rőt arany
A fákról sírva permetél.

Kapukat dönget s büszke ő.
Ha hull a rozzant háztető
És ha szemedben könny vacog.

Itt-ott bezúz egy ablakot.
...Aztán a fáradt, vad gyerek
Halkan, békén elszendereg.